

ONDERWIJS VAN DE LANDMETERS IN VLAANDEREN
STAND VAN DE BESPREKINGEN ANNO 1984

MINISTERIE VAN ONDERWIJS

—
HOOFDBESTUUR
—

HOGE RAAD VOOR HET
TECHNISCH HOGER ONDERWIJS

N.B. - Gelieve in uw antwoord de datum
en de referte te vermelden.

1000 Brussel,
Koningsstraat 172 (bus 14)
3de verdieping
"Congres Building"
02/219.69.28

26 juni 1984

Uw brief van

Uw referenties

Onze referenties

Bijlagen

Betreft : INTERIMVERSLAG VAN DE HOGE RAAD VOOR HET TECHNISCH HOGER
ONDERWIJS, INZAKE ADVIES MET BETREKKING TOT DE HERVORMING
VAN DE OPLEIDING TOT MEETKUNDIGE-SCHATTER VAN ONROERENDE
GOEDEREN.

Aansluitend bij het advies dienaangaande door de Hoge Raad uit-
gebracht op 29 maart 1983, vroeg de heer Minister van Onderwijs
een aanvullend advies met betrekking tot de volgende punten :

1. Op basis van een grondiger analyse van de activiteiten (punt 2.1.)
de functies aan te duiden waarvoor een opleiding op het niveau
van het hoger onderwijs van het lange type (industriële ingenieur)
wenselijk zou kunnen zijn.
2. Met het oog op een gebeurtelijke beslissing in die zin, de lijst
van de verplichte vakken van de tweede cyclus-afdeling Bouwkunde
derwijze aan te passen dat het organiseren van een optie "Land-
meter" in deze afdeling onderwijskundig kan verantwoord worden.

De Hoge Raad behandelde dit probleem in samenspraak met de represen-
tatieve beroepsverenigingen enerzijds, en met de Franstalige Hoge
Raad voor Technisch Hoger Onderwijs anderzijds, dat mede op verzoek
van de heer Minister, zoals blijkt uit een nota die de Hoge Raad op
28 maart ontving.

Binnen de Hoge Raad werd, na een eerste bespreking in de algemene vergadering van 29 maart 1984, een werkgroep samengesteld om de bespreking en een advies voor te bereiden.

Deze werkgroep vergaderde op 12 april, 17 mei, 4 juni en 14 juni. De werkgroep, samen met het bureau van de Hoge Raad, vergaderde op 7 mei met de vertegenwoordigers van de drie beroepsverenigingen. Het bureau vergaderde met het Franstalige bureau op 9 mei en op 22 mei en het bureau vergaderde nog eens met de vertegenwoordigers van de beroepsverenigingen op 21 mei. Intussen werd voeling gehouden met het bureau van de Franstalige Hoge Raad. Op 21 juni vergaderde het Bureau nog eens en de Hoge Raad zelf vergaderde op 19 en 26 juni.

Al deze vergaderingen draaiden in hoofdzaak rond de eerste vraag van de heer Minister, waarbij de voorzitter steeds de nadruk legde op de "grondige analyse" van de activiteiten, terwijl de vertegenwoordigers van de beroepsverenigingen vooral de nadruk legden, niet op een analyse, maar op een globale behandeling.

Bij de vele gesprekken stonden aanvankelijk twee meningen tegenover mekaar wat vraag 1 betreft :

1. de opleiding landmeter is een opleiding van het niveau korte type - dit was het standpunt van de Nederlandstalige Hoge Raad zoals ook vertolkt in het advies van 29 maart 1983;
2. de opleiding landmeter is een opleiding op universitair niveau - dit was het standpunt van de Franstalige Hoge Raad en van de beroepsverenigingen.

- Voor de eerste opvatting steunde men op het feit dat de landmeter in hoofdzaak een uitvoerder en medewerker is, die voor sommige opdrachten onder de verantwoordelijkheid van een hoger gekwalificeerde werkt. Hoger gekwalificeerde en meestal bijzondere taken worden uitgevoerd ofwel door landmeters met grote deskundige ervaring, ofwel door deskundige burgerlijk of industrieel ingenieurs of architecten, of door andere gediplomeerden van universitair niveau die hetzij landmeter geworden zijn via de enige proef voor de centrale examencommissie, hetzij door ervaring deskundigheid ter zake verworven hebben.

- Voor de tweede opvatting beriep men zich op de grote opdrachten en de grote financiële verantwoordelijkheden, en ook op het feit dat de landmeter als gelijkwaardige gesprekspartner zou moeten kunnen optreden tegenover de burgerlijk ingenieur, de notaris, de advocaat.

De beroepsverenigingen en de Franstalige Hoge Raad meenden dat, binnen de huidige structuur van het onderwijs en binnen de huidige wetgeving, de opleiding bouwkunde, optie landmeter, op niveau industrieel ingenieur, de gunstigste oplossing was.

Uit de gevoerde besprekingen blijkt :

1. dat een voor de landmeter geëigende opleiding noodzakelijk is (onder "landmeter" verstaat men dan de vroegere landmeter, meetkundige-schatter van onroerende goederen);
2. dat via de opleiding industrieel ingenieur bouwkunde, optie landmeter (dus de landmetersopleiding geënt op de opleiding bouwkunde), de landmeter een bouwkundige wordt, die echter in zijn opleiding bouwkunde - tweede cyclus, essentiële delen mist, maar die ook te weinig specifieke landmeters-opleiding heeft, zodat eigenlijk zijn bouwkunde - én zijn landmeters-opleiding eronder lijden.
3. dat volgens de Hoge Raad meer dan 90 % van de landmeters de kwalificatie van universitair niveau niet nodig hebben voor de normale uitoefening van hun beroep (volgens de beroepsverenigingen hebben 80 à 70 % die hoge kwalificatie niet nodig) omdat maximum 10 % van het werk hoog gekwalificeerd is en bijgevolg 90 % werk is van uitvoering en medewerking (volgens de beroepsverenigingen 20 % tegenover 80 %).
4. dat in sommige Europese landen een opleiding van universitair niveau bestaat (nl. geodesie).

De Hoge Raad meent derhalve in antwoord op de 1e vraag van de heer Minister, te moeten stellen, dat de meeste van de opgesomde activiteiten (punt 2.1. van het advies van 29 maart 1983) geen opleiding van universitair niveau nodig hebben.

Daarentegen wensen de beroepsverenigingen geen advies over de opgesomde activiteiten (punt 2.1. van het advies van 29 maart 1983) afzonderlijk uit te brengen. Ze zijn van mening dat de opleiding als één geheel moet aangezien worden op universitair niveau.

Als antwoord op de 2e vraag van de heer Minister meent de Hoge Raad dat het daarin gesuggereerde voorstel geen goede oplossing is en dat de lijst van vakken dus niet ten gronde kon besproken worden. Indien de heer Minister meent de oplossing wel in die richting te moeten zoeken, dan zal de Hoge Raad de lijst van vakken, in het voorstel van de Franstalige Hoge Raad over de 2e cyclus, grondiger onderzoeken.

De Hoge Raad wenst de heer Minister op volgende problemen te wijzen :

1. dat assimilatie van de huidige landmeters en meetkundigen-schatters van onroerende goederen tot het Lange Type niet mogelijk is onder de vigerende wetgeving;
2. dat het franstalig voorstel de noodzakelijke stage in de opleiding tot landmeter niet opgenomen is;
3. dat het invoeren van een optie-landmeter in de afdeling bouwkunde aanleiding zal geven tot een proliferatie;
4. dat de oprichting van deze optie per instelling een aanzienlijke uitrusting vergt die hoge kosten meebrengt.

A D V I E S

Steunend op deze elementen en op het onderzoek, komt de Hoge Raad tot het standpunt.

1. dat er een opleiding op twee niveaus zou kunnen in aanmerking komen :
 - 1.1. een opleiding in geodesie op het universitair niveau voor een zeer beperkt aantal studenten,

- hetzij a) aan een universiteit of aan een universitaire instelling of aan een interuniversitair centrum
- hetzij b) in een geëigende vorm van opleiding in het Hoger Onderwijs van het Lange Type
- hetzij c) aan een universitaire instelling in andere Europese landen.

Deze opleiding bevat echter niet de basisopleiding voor het uitoefenen van het beroep van de landmeter, meetkundige-schatter van onroerende goederen.

- 1.2. een opleiding landmeter, zijnde een graduaatsopleiding, Hoger Onderwijs Korte Type, van 3 jaar, stage inbegrepen, over een programma dat geactualiseerd is naar de uit te voeren activiteiten.
2. dat een enige proef voor een centrale examencommissie tot landmeter moet blijven bestaan voor universitair gediplomeerden en gediplomeerden van universitair niveau.
3. dat er overgangsmogelijkheden (bruggen) moeten voorzien worden tussen de hierboven vermelde opleidingen.

Aanvullend bij dit advies weze vermeld :

- a) dat de benaming "geodesie" (punt 1.1.) en "landmeter" (punt 1.2.) van bovenstaand advies niet overeenstemt met de mening van de beroepsverenigingen die als benaming "ingenieur-landmeter" en "topograaf-landmeter" voorstellen; dat deden ze, staande de vergadering van 21 mei.
- b) dat, met uitzondering van dit punt a), dit advies, dat uit de gesprekken van de Hoge Raad gegroeid is, scheen te voldoen als een oplossing - niet als een compromis - zowel aan diegenen die over heel de lijn overtuigd waren dat de opleiding Korte Type de beste formule was, als aan hen die over heel de lijn de opleiding Lange Type als beste formule voorstelden.

Nochtans heeft de Hoge Raad op 20 juni een nota d.d. 7 juni ontvangen van de Syndikale Kamer der Beroepsverenigingen der Landmeters waarin ze hun standpunt wijzigen tot volgende punten :

1. "De opleiding tot landmeter-schatter dient te gebeuren in instellingen van het Hoger Onderwijs, met een duurtijd van vier jaar, terwijl de opleiding zo specifiek mogelijk dient te zijn en dient te leiden tot een wettige graad.
2. "De studies op het niveau van het korte type kunnen behouden blijven voor de opleiding in technische specialiteiten, zoals bijvoorbeeld in de topografie, maar mogen in geen geval toegang verlenen tot het beroep van landmeter-schatter en evenmin tot de titel.
3. "Wij hebben er nochtans helemaal geen bezwaar tegen dat de gegradueerde in de topografie direkt toegang zou krijgen tot het derde jaar van de studies - op het hoger niveau - voor landmeter-schatter.
4. "De enige proef vindt zijn oorsprong in het Koninklijk Besluit van 18 mei 1936. Zodra de opleiding van landmeter-schatter plaats vindt binnen het hoger onderwijs heeft deze enige proef geen reden van bestaan meer en dient men zich te richten naar de algemene geldende regels der Middenjury.
5. "Het volbrengen van een proeftijd wordt niet noodzakelijk geacht voor het behalen van het diploma zelf, doch dient wel als een bijkomende voorwaarde opgelegd te worden tot het verkrijgen van de titel van landmeter-schatter van onroerende goederen."

Deze standpunten van de Syndikale Kamer van de landmeters wijzigen niets aan het advies van de Hoge Raad.

26 juni 1984.